

“ဂေါ်လီမ” ရဲ့

အလွမ်းခွင်ယာယီ

မဟူရာ .. ည တစ်ည ..”

မဟူရာညပေခုံ .. မာကရူရီ မီးရောင်များကြောင့်
ရန်ကုန်မြို့၏ ညက နေ့နှင့်မကြား လူသွားလူလာ အပြိုင်
မြင်ကွင်းကရှင်းလင်းစွာ မြင်နေရဆဲ ရယ်ပါ ..”

“ဟူး ..” ခေတ်အခေါ်က လူခေါ် အရေးယာည
တက္ကစီကားမောင်းသော လူဖိုး လက်ပြင်းတစ်ချက် ကို
လေးထွဲစွာ မှတ်ထုတ်လိုက်မိပါချေ၏။

ဒရိုင်ဘာထိုင်ခုံ၏ ခေါင်းနီ ဆိုဖါပေါ် ခေါင်းကို
လှန်ချကာ နီထားရင်း ကားမှန်ရှေ့ မြင်ကွင်းကို မမှိတ်မ
သုန်ကြည့်နေမိသည်။

ရှေ့နား ကိုက်(၂၀)အတွာခန့်မှာ ပန်းနုရောင် လှပန်
အနံ့ပန်းဝတ်စုံ ဝမ်းဆက်ကို ဝတ်ထားပြီး စလင်းဆက်
လွယ်ထား သော ကံယံလုံးကိုယ်ပေါက် လှပကောင်တင်း

သည် မိန်းမပျို တစ်ဦး နှင့်သားခရ လယ်သာအိတ်
ခပ်ပေါင်းပေါင်းကို ကိုင်ထားသော အဆီယစ်နေဟန်
တူသည့် ငန်နှစ်ဦး စကားရပ်ပြောနေကြသည်။

တကယ်တော့ သည်မြင်ကွင်းမျိုးက သည်နား
တစ်ယောက်ယောက်အဖို့ ရိုးနေပါပြီ။ သည်နားမှာက
သည်လိုပေ။

အခုက... မယ်အူပေါက်တုခေါ်သည်ပြီ၊
တော်ခန်းနှင့် ကားမှတ်တိုင် မကြား တတ္တရာလမ်းပေါ်
ပလက်ပေါင်းဘေး၊ မကျတကျ၊ ဈေးစကားပြောနေတာ
ထင်ပါရဲ့... ဦး... ဦး... ထုံသွားကြပါဈေး...။

သူတို့ဈေးတဲ့မှတတ္တခေါ်မည် မဟုတ်လား။
အခုလောလောဆယ် အနားတစ်ခိုက်မှာ သူ့ကားတစ်စင်းထဲ
ရှိသည်။ ကျော်သင့်က ပြန်သွားပြီ။ ဈေးတဲ့ကောင်တွေ
ကလည်း ခန့်သည်ဖြီး လိုက်သွားကြ၍ ဂိတ်မှာ လော
လောဆယ် သူတစ်ယောက်တည်းသာရှိသည်။

"ဘာ အား လား"

"ဘယ် သွား မလို လဲ"

"ကြည့်မြင်တိုင်ကိုပါ ဘယ်လောက်လေးရမလဲ"

"ငါ့ရာတော့ပေးပါ"

"မလုပ်နဲ့လေးရာ..."

"ထားလိုက်ပါရှင် လေးရာပဲ တစ်ယောက်ထဲဥစ္စာ"
စောစောက တွတ်ထိုးနေကြသော အဖွဲ့ကို လှမ်း
ကြည့်လိုက်သည်။ ဈေးတဲ့သေးဟန်မကျ။

"ဟူး... ကဲ တက် တက်"

ကားနောက်ခန်းမီးကို ဖွင့်ပေးလိုက်တော့ အမျိုး
သမီးက ဧွံ့ဇာနဲတက်ထိုင်သည်။ ဆိုဖါပေါ် သူမတင်ပါးကြီး
တွေ အိကနဲမြှုပ်ဝင်သွားတာ နောက်ကြည့်မှန်က တဆင့်
မြှုပ်လိုက်ရတော့ ထိတ်ကနဲ ဖြစ်သွားမိရပါလေ၏။

ရောင်စုံမီးလုံးများ ရှုပ်ရှက်ခတ်နေသော ကား
တန်းကြီး... အညော်နဲ့... အမွှေးနဲ့ ပေါင်းစုံကိုကျော်
ဖြတ်ရင်း ကားကလေးက တချိန်ချိန်ပြေးနေ၏။ တဖြည်းဖြည်း
နှင့် သူမပြောသည့်အတိုင်း မောင်းလာရာ ဘေးကရာ
အောက်လမ်းဖက်သို့ ရောက်လာ၏။

အနောက်ဖက်မှ ရေငွေ့နှံက တစ်ဖန် ထွက်ကာ
သင်းပျံလာပါ၏။ လူစား ခေါင်းဝဲကာ အကြည့် ပါးကို
တန်တရာက လာထောက်၍ ထွန်းကန်ဖြစ်သွားမိစဉ် .

“ခစ် . . . ခစ် . . . ဝိုက်ဆံပါ ဆရာရဲ့ . . .”

သေချာကြည့်လိုက်တော့လည်း ငါးရာတန်
အသစ်စက်စက် တစ်ရွက်ကို ကျစ်အောင် လိပ်ထားပြီး

သူ့ပါးကို လာထိုးပေးနေမှန်း လိုလိုက်ရပါ၏။
လှမ်းယူလိုက်ပြီး ပြန်အမ်းရန် တစ်ရာတန်ကို လှမ်း

ရှာနေစဉ်မှာပင် . . . “တော်ပြီ . . . မအမ်းနဲ့တော့ ဝိုးတော့မယ် . . .”

ကြာလို့ . . .”

တကိုယ်လုံး လှုပ်ရှား ရမ်းခါပြီး ထွက်သွားသော
သူမကို ငေးနေမိသည်။ ဒေါက်ပြိုင်ဖိနှပ်ကြောင့် တင်ပါးကို
မြင့်ထားကာ တမင်ကောက်ပြထားသလိုဖြစ်နေသည်။

တလှမ်းလှမ်းလိုက်တိုင်း ရေကည်ထားသည့် ရာ
ကာပူပေးဖိနပ်ကလေးကို လက်နှင့် တောက်လိုက်သလို တုန်ခါ

တိုက်ခတ်နေသည်။

တော်တော်လှသည့် တင်ပါး . . . နိမ့်တုံမြင့်တုံ
ဆတ်ဆတ်တုံခါနေပုံမှာ ဝန်းဝိုင်းကားစွင့်သော တင်ပါးနှင့်
ပေါင်တံ တစ်လျှောက် အဆက်မပြတ် ဖြစ်ကာနေသည်။
“ဟူး . . . လှစိုး သက်ပြင်းကိုချလိုက်ရင်းကားစက်
ကိုနွိုးကာ ပထမီယာကိုထိုးရင်း ကလပ်လွတ်ကာ ဘီးကို
လိုပုံ၍ လျှောက်နဲ့ ပြန်ထွက်လိုက်စဉ် . . .”

ဟင် . . . တားဖြစ်ပြန်ပြီလဲ . . . ဟ

စောစောက မအေးသလဲ၊ ခပ်ထုတ်ထုတ် ပြန်
လျှောက်လာကာ သူ့ကားကို အတင်းတားနေသည့်အခိုက်
ကို နဲ့နဲ့ ပြန်လျှော့ပေးလိုက်၏။ သူ့ကားမှန်သို့ တံခါးကိုဖွင့်ပြီး
လျှောက်နဲ့ မှောက်လိုက်သည်။

“မောင်း . . . မောင်း . . . မြန်မြန်မောင်း”

တုန်ခါမောဟိုက်သံနှင့် သူမကို အံ့အြေးချိန်ပင်
မရ။ သူ့ကားရှေ့ တက္ကရာလမ်းမကြီးပေါ် လူ(ခါ)ယောက်
ပြေးဆည်းလာကာ တားနေသည့်ကိုမီးရောင်စောက်ကျင်
တွေ့လိုက်ရသည်။

“မ . . . မရပ်နဲ့ . . . ပတ်ထွက်လိုက်ပါနော်”

လှနိုးကားက ဝါဝါ စတီယာရင်မို့ လမ်းပေါ်ဝယ်
လွတ်သွားမှာစိုး၍ အတိုက်ခံမည့် အနေအထားဖြင့်
အတင်းတားနေကြသည့် လူသားများဆီ မရောက်မီမှာပင်
ဂ ဝယ်တွေ့ တွေ့ချကာ လာရာလမ်းဖက် ပြန်ညီတည်လိုက်
သည်။ ကားကလည်း အလိုက်သီတာ ရှော့ရှော့ရှုရှုပင်
ပါလာလေ၏။

“တော်ပါသေးနဲ့”

နောက်လှည့်ကြည့်ရင်း ပြောလိုက်သော
သူကကားက သူ့မျက်နှာကို ပြုံးသွားစေပါ၏။

“အဟက် . . ဝါရာဝဲနော် . . ”

“ဝေး . . ဝေးပါလေ”

ကားကယာ ခေါင်းညှစ်ရင်း စမ်းဘက်ဇိတ်
အညိုကို ဖွင့်နေသော လူမကို ကြည့်ရင်း လှနိုး သနား
ကပ်သည့်မို့ .

“ရှု အလကားပြောကာ မဝေးနဲ့တော့ ဘယ်ကို
ပြုဝေးရမလဲ ဆိုတာသာ ပြော”

“အဲ . . ဟုတ်သားပဲ . . ဟို . . ဟို . . ကျွန်မ

တာဖြစ်လာသလဲဆိုတာ ရော မမေးတော့ဘူးလား”

“ဂျွန်တော်နဲ့မှမဆိုင်တာပဲ မမေးပါဘူး”

“အာ . . ကြိုက်သွားပြီလွှာ ဒါဆိုလဲမောင်းချင်
တဲ့နေရာသာ မောင်းတော့ . . ”

သူမစကားကြောင့် လှည့်ကြည့်မိတော့ မျက်ခိတစ်
ဖက်မှိတ်ပြုကာ မြင်လိုက်ရပါလေ၏။

ဂေါ်လီမနုတ်တစ်ညတာ

လှနိုးတစ်ယောက် ငြိမ်းချမ်းတည်းခိုခန်း၏ နှစ်
ယောက်ခန်းကုတင်ပေါ်ဝယ် ရေးချိန်းတွင်ရေခဲနေသော
သူမပြန်အလာကို စောင့်နေမိပါလေ၏။

သူ့ကိုယ်တိုင်ကမူ ရေချိုးကာ ကိုယ်လက်
သန့်စင်ပြီးလေပြီ။ စောစောက နှစ်ယောက် သား၊ စားနဲ့
သည့်ခေါက်ဆွဲကြော်ကြောင့် ခိုကပ်စားပြည့်သလိုလို ဖြစ်နေ
ပါသည်။

ပုန်းပေါ်ကို ရေစက်တွေက လာလို့မော့ကြည့်လိုက်
တော့ ခေါင်းက မမြောက်သေးသည့် ရေစက်လက်နှင့်

သူမကို တွေ့လိုက်ရပါလေသည်။ ခေါင်းပုံပြီး သူ့အနောက်
မှ ကျောကာ သိုင်းဖက်လာသော သူမကို အလိုက်သင့်
ပြန်ဖက်လိုက်မိပါ၏။

"ချယ်ရီ ကိုအထင်သေးနေသလား"

"ဘာကို အထင်သေးရမှာလဲ"

"ချယ်ရီဟာ မိကောင်းမခင်သားသမီး တစ်
ယောက်ပါ... ယုံလား"

"ဖြန်နိုင်ပါတယ်"

"သွားမယ့်ရင်လဲနေ"

ကုတင်ပေါ်ဝယ် ကဖက်သို့လှည့်ထိုင်ကာ မုန့်နဲ့
လုပ်နေသော ခယ်ရီ၏ ပုခုံးသား ပြည့်ပြည့်ကလေးများ
ကို ကြည့်ရင်း လှစိုး ရင်ခုန်လာပြန်သည်။

"အို... ကိုယ်က မယ့်ဘူးလို့ ပြောလို့လား"
အပြောမတော်ရင် ဉာဏ်ဝင်တော့မည့်အရေးမို့
အခြေအနေကို သုံးသပ်ကာ လှစိုး အမှုအယာ ပြောင်း
ရသည်။ မပြောင်း၍လည်းမရ။

"ဒို့ဒက်ဒီက ပင်ခင်စား ညွန့်နုနု တစ်ယောက်ပဲ"

"အို တယ်ဟုတ်ပါလားအံ့ကြပြီ ရှမ်း အကြံ နေမိရ
သော လှစိုးတစ်ယောက် သူမကို ပါစိတ် အယောင်းသား
နှင့် ဘာပြောရမှန်းပင်မသိပါလေတော့...။"

"ဒါ... ဒါဆို"

"အဲဒါကြောင့် စောစောထဲက ခွဲပြောတာပေါ့"

သူက မယ့်ဘူးမဟုတ်လား... သိလားပဲ"

"မယ့်လို့မဟုတ်ပါဘူး ကျွန်တော်က"

"ဘာ... ကျွန်တော်ကလဲ... ရှမ်းတို့ကားသမား"

တွေ့က လူကို မယ့်သလို့ ယုံသလို့ အပြုလုပ်တာအကြံတာ
ဒေါသထွက်သယောင် ကိုယ်ခန္ဓာကို သိန်သိန်

လှုပ်ခါရမ်းရင်း ပြောနေလေရာ သူမ၏ ရင်ညွန့်တွင်
တားသောလို့အပြည့် အယက်သစ်စမှာ ပြုတ်ထွက်သွားပြီး ဝမ်း
ကျစ်နေသော ဒို့ဖုံကလေး တစ်ခုမှာ အတင်းရုန်းကန်ကာ
ထွက်ပေါ်လာတော့သည်။

"ဟဲ..."

လှစိုးတစ်ယောက် အဲ... ကပ်ချက်မှ ဘာပေါက်

လိုက်ပြီး ချယ်ရီ အနားသို့ လျှင်မြန်စွာ တိုးကပ်စွားလိုက်
 ပါ၏။ ချယ်ရီကား အနားသို့ ရောက်လာသော လှိုင်းအား
 ကြည့်ရင်း သွားပါ . . . ခေခုမှ လာခဲ့မနေပါနဲ့ ကူသော
 အမှု အရာမျိုးဖြင့် ရှမ်းမယောင်ယောင်လုပ်ပါသေး၏။
 သို့သော် လှိုင်း၏ သန်စွာ ဖြန့်ခွဲနေလှသော လက်ကြီးများ
 လတ်မှ မလွတ်သာပါချေကကား။

ဝမ်းပါသော အသားအရည်ကို ပိုင်ဆိုင်ထားသူ
 လုံးပျဉ်တန်ရင်း လုံးဝ ကျွတ်ကွေးသောအခါတွင် ချယ်ရီ
 အလှအပ များကား လမ်းကဏ္ဍီ ကြည့်၍ မဝ ရှိ၍ မ
 အောင်ပင် ဖြစ်ရပါလေသည်။

ဝတ်လစ်လစ်ကိုယ်လုံးပေါ်တွင် ရေခဲခဲသေ
 ကြောင့် အသားအရည်မှာ ဝမ်းပါ ကောက်ပနေပါ၏။ ငြိမ်
 ချမ်းကညိုခိုခန်း၏ အိမ်မန်းတွင် ကပ်ဆင်ပေးကားသော
 မီးကား ဝမ်းစုံဖွင့်ထားလေရာ ဆလိုက်များ ခိုဝမ်းကို
 ထားသည့်နှယ် လှေခင်တို့၏ လှေကားပါလေ၏။

ရေမှန်ရေမှားကလေးများ ကျန်နေသေးသည်
 ကိုယ်ခန္ဓာ ပေါ်တွင် မွေးညှင်း မွေးကင်းများ ကပ်ကာ ပေါက်

နေသည်ကို နေရာအနှံ့တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ခြေမွှေး မီးဝ
 လောင် လက်မွှေး မီးမလောင် . . . အဝမျက်တစ်ခဲချသည့်
 သယ် . . . ဘဝကို အမှန် သိခွင့်ရလိုက်ပါချေပြီ။

အန္တယာယုလူပေါ်တွင် ပေါင်တန်ခောင်းကို ကင်း
 ကြပ်စွာ လိမ်ယုက်ကာ ချိတ်၍ ပက်လက်ခြေဆင်းလှေခိပ်
 နေသော ချယ်ရီ ခန္ဓာကိုယ်အနှံ့ကို လှိုင်း တစ်ခုက မက်မက်
 နမ်းရှို့နေလေ၏။ စုန်ချီဆန်ချီ ယုယုစွာ နမ်းနေသည့်ကို
 ချယ်ရီကလည်း မျက်စေ့ကလေးများ နှိမိတ်ထားရင်း မပြု
 တုံ့ ပြုတုံ့ နှုတ်ခမ်းဖူးကလေးများကြောင့် နှစ် သက်
 ကျော်နေမှန်း လှိုင်း ကောင်းစွာ အကဲခတ်မိပါသည်။

စွင့်ချီသောရင် . . . သေးကပ်သောခါး . . . ကား
 စွင့်ဖွံ့ပြီးသော တင်ပန်းတို့၏ ပိုင်ရှင်မို့လည်း အခုလို ရမက်
 ဖော့ရှိန်တက်ကာ လူးလွန်လာသည့် အခါတွင် အကြင်မှာ
 အယုယများ ပေးနေသည့် လှိုင်းအဖို့ ရင်ကခုလုံးကြောင်း
 ဆန်လောက်အောင်ပင် လှုပ်ရှားလာရပါလေတော့သည်။
 လိမ် ကျန်ထားသော ပေါင်တန်လုံးအကြားနား ပွတ် သပ်

အဘူကစားနေသောလက်ဖက်ရောဂါကူးသောအခါတွင်
 ပေါင်ကလေးနှစ်ခုမှာ မထိမသာ ဟပြီး ချိပေးကာ
 ဒီကဲ့သို့လာပါပြီးဟု ဖိတ်ခေါ်လိုက်သလို ကော့ထိုးကာ တင်
 ပါးဆုံကြီးများပင် လှုပ်ရှားလာပါလေတော့သည်။ သို့မှ
 ကြောင့်လည်း လှစိုး တစ်ယောက် နူးညံ့လှသော ပေါင်
 အတွင်းသားများဘက်သို့ လက်ဖက်ကို ရွှေ့လျားစေကာ
 လက်ဆောင်း ကလေးများဖြင့် မသိမသာဖြစ်ညွှတ်ရင်းချိ
 တက်ပါလေတော့သည်။

ဟင်း ဟင်း . . . ကယ်လိုလုပ်နေတာလဲ . . .
 ကျွန် . . . မနေတတ်တော့ဘူးရှင် အဟင်းဟင်း”
 လှစိုးကား နားလေးတဲ့ သူကစဉ်းပမာ ထင်တိုင်း
 ကြရာတွင် စိတ်ရှည် ဇွဲကောင်းလှသူ ကစဉ်းဖြစ်သည်
 အတွက် အဖုတ်ဆီသို့ လက်ကို ချက်ခြင်း မပို့သေး
 ပေါင်တွင်းသားများကို ပို၍ ပွတ်သပ်လိုက် အင်္ဂါစိတ်အုံ့နှား
 ရောက်လေမှ လုံးဝထိမတွေ့ပဲကျော်သွားပြီး ဝမ်းပျဉ်းသား
 ပုံပုံကလေးကို ပွတ်ပေးလိုက် လုပ်နေလေရာ အကြော

များမှာ တဖျဉ်းဖျဉ်းဖြစ်လျက် အကြောများ စုဆုံရာ အရပ်
 တစ်ခုဖြစ်သော ချယ်ခဲ၏အင်္ဂါဇာတ် တစ်ခုလုံး တစ်ရွှေ့ဖြစ်
 ကာ တော့ထိုး လှူးလွင့်မှု ဖြင်းတန်လာပြီး ဂူးဖွတ်
 ဆောင်းအနည်းငယ် ထောင်လာကာ ကွေ့ထိုးဝိုက်ထိုးပြီး
 လှစိုး၏လက်ကိုဖိတ်ခေါ်သလို ဖြစ်နေလေတော့သည်။
 သည်တော့မှလှစိုးကလည်း ကြီးမားလှသော လက်
 ပါးကြီးဖြင့် အင်္ဂါဇာတ် ခံ့ တစ်ခုလုံးကို ဖျတ်ကာ လက်ဖက်
 ကို ခုံးစေလျက် အင်္ဂါဇာတ်လုံခြုံရေးကို တာဝန်ယူထားသ
 လို့ လုပ်နေပြန်ရာ ချယ်ရီမှာ အောက်နှုတ်ခမ်း တစ်ဖက်ကို
 မချင့်ခဲချဲ ကိုက်ရင်းဖျတ်စိကို တင်းတင်း ခိုတ်ကာ ရင်
 တလုပ်လုပ် ဖြစ် ဖျော်လင့်နေရာပေါလေ၏။

လှစိုးမျက်နှာကားချယ်ရီ၏ ဝမ်းခိုက်မှ တဆင့်
 နဖူးကလေးကို တစ်ချက်မျှ ညှပ်သာစွာ ခမ်းနှိုက်လိုက်ပြီးမှ
 တဖန် ခိုသီး ခံ့ကလေးများထံ ရှေ့ရှိ သွားပြန်ပါလေ သည်။
 ခိုသီးခေါင်းကလေးကား နံရဲတွက်ကာ အစွမ်း
 ကုန် စုထွက်နေသည်ကို ခြင်္သေ့လိုက်ရပါ၏။ တန်းသီးကြီးကြီး
 ရွယ်ခန့်ကို သုံးပုံနှစ်ပုံခန့်ဖြတ်လှီးပြီး တင်ထားသည့်နှလံ

ပြည့်စုံတည်းလှသော နို့တိုက်ကလေးနှစ်ခုမှာ ယိုးဒယားကျောက်
 ကျောက်တုံးကလေးများသဖွယ်ခပ်အိမ်ကလေးရှိနေပါ၏။
 ဝဏ္ဏ . . . သည်လျှာ . . . ။ လူစိုး၏ လျှာကား ဖျော့
 တကောင်လို ချော့ကို ချော့ကျိုဖြင့် နို့တိုက် အစပ်များတွင်
 ကျွတ်၍ သွားနေပြီးမှတဖြောင့် နို့သီးခေါင်းထိပ်ဖျော့ရှ်ရာ
 အတွင်း အခေါင်များသို့ သပ်တက်လာရာ ချယ်ရီရော
 မျက်လုံးကိုခပ်ဟဟမေးနေလှုပ်ကာကြည့်ရင်း နို့သီးခေါင်း
 ကိုလှည့်အိပ်စပ်နား အခြန်နားရောက်အောင်အတင်း ထိုး
 ပေးနေရာပါလေတော့၏။

သည်တောမှ နှုတ်ခမ်းဖြင့် အသိတရားကို
 တတ်ပေး သလို ဂိုက်တာ နှုတ်ခမ်းဖြင့် နို့သီးထိပ်များ
 ကလေးကို လျှာဖျား ကလေးဖြင့် ထိကာ သပ်ကာ နို့စွယ်
 ပြီး အကြောကလေးဖျားစား ထောင်တက်လာ အောင်
 နှုတ်ပေးကလေးပေးလေရာ . . . "နို့ . . . ကျွတ်" ဟု အသံ
 ထွက်လာပြီးချယ်ရီလက်က ဂူမကိုယ်တိုင် နို့တိုက်
 ထိနို့ကိုက်ကာလှစိုးပိစပ်မှ နို့သီးကလေးကျွတ် မထွက်
 သွားလေရအောင် ထည့်ပေးရှာပါလေတော့၏။

သည်တောမှ တပြုတ်ဖြုတ် စုပ်လူရင်း ပါးစပ်ထဲ
 ရောက်နေသော နို့သီးခေါင်းကလေးကို လျှာဖြင့်
 အဖျားခတ်ကာ ကလေးလေတော့ရာ ချယ်ရီ ရင်တံ
 တနေလုံးပြင်းထန်သော အသက်ရှူသံနှင့်အတူ ဖြောက်
 တက်လာပါလေတော့၏။

ချယ်ရီခန္ဓာကိုယ်မှ အပေါ်ဦး ကာမလှုပ်တံများ
 တစ်ခုပြီး တစ်ခု စနစ်တကျဖြုတ်ပေးနေချိန်နှင့်အမျှ
 နှောင်းဆိုသလိုလှစိုး၏လက်ညှိုးနှစ်လက်ခလယ် ကလည်း
 ပေါင်ကားပြီး ကော့ထားမှုကြောင့် ပေါ်လွင် နုံးထနေ သည့်
 အင်္ဂါဇော်အံ့ အမွှေးနုလေးများကို ထကြွလာအောင်
 တစ်ချက် ပုတ်ဆွဲလိုက်ပြီး . . . ဝန်းသွေးရောင်ရဲနေသည့်
 စောက်ဖုတ် အကွဲကြောင်ကလေးကိုမထိ တထိ သပ်တင်
 လိုက်တော့ရာ ဘယ်အချိန်ထဲက တာရှုနေဟန် သေရ
 သည့် အဖုတ် ကာမရှေ့ပြေး အရည်ကြည်ကလေးများ
 အဖုတ် အကွဲကြောင်းအတိုင်းဖက်မှ အနာတစ်ခု ပြည်
 ဖောက်လိုက်သလို စိန်ကာထွက်ပေါ်လာပါလေ၏။

ကျွတ် . . . သော အစပ်ကြ . . . ကလေးများကို

စောက်ဖတ် အပြင် နှုတ်ခမ်းသား တစ်လျှောက် သုတ်လိမ္မော်
 သလိုစုံချီ ဆန်ချီ တစ်ချက်နှစ်ချက်မျှ ပွတ်ဆွဲ ပေးလိုက်
 သည့် အခါမှာတော့ ချယ်ရီများ တံတွေးကို လလှတန်မြည်
 အောင် တစ်ချက်မျှ မြိုချလိုက်ရင်း . . .

“ဒွ. ဒီလို . . . လုပ်မနေပါနဲ့တော့ရင် . . . အီး ဟီး
 ကျွန်မ . . . ကျွန်မ . . . ရဲ့ . . . အီး . . . စောက်ဖတ်
 ကို . . . မနေတတ်တော့ပါဘူး . . . နော် . . . နော်”

ပြောရင်းဆိုရင်း သူမကိုယ်ပေါ် ကိုင်းနီတား သည့်
 လှစို၏ ခါးမှ တဆင့် ဆီးစပ်သို့ လက်ကလေး
 ရောက်သွားပြီး ဒေါဟန်တနေသော လိင်တံကြီးကို
 လွတ်သွားမှာ စိုးရိမ်သလို ဆုပ်ကိုင်လာပါလေတော့၏။
 လိင်တံကြီးကား ချယ်ရီအဖို့ အလွန်ပင် ကြက်သီး
 ထရလောက်အောင် ထွားကြိုင်းသန်မာ လှပါပေ၏။
 လက်ဖမ်းနှုန့် ကလေးဖြင့်ဆုပ်ကိုင်ထားသည့် အကြားက
 လိင်တံ တစ်ချောင်းလုံး သွေးကြောများပြေးနေသ
 တစ်ခုတံတံကိုခံစား သိရှိနေရပြီး ချယ်ရီလက်နှုန့်
 ကလေးကြောတစ်ခုလုံး . . .

ချွန်းကန်တော့မည်လို ပြစ်နေပြန်သည်။

လုံးပတ်ကား သူမ၏ လက်ကောက်ဝတ် နီးနီး
 ရှိပေလိမ့်မည်။ ချယ်ရီအုတ်ကိုင်ထားသော လိင်တံ
 အရင်းပိုင်းအပြင်ဘက်သို့ တပြန် ခန့် အလျားထက်ပေါ်
 နေရာ ယင်းအခြေဖျားပိုင်းမှ အလယ် အထိ အလယ်မှ
 အရင်းအထိ စုစုပေါင်းပါက အရှည် နွဲ့နွဲ့နှစ်လက်မခန့်
 ရှိပေလိမ့်မည်ဟု ကြောက်လန့် တကြား ချယ်ရီစိတ်ထဲမှ
 ကွက်ချက် ခန့်မှန်း ခံလိုက်ပါလေသည်။

သို့သော် လည်း ကာမအေစာမျှန်က ပြီးစွာ
 ပေါ်ထွက်နေပြီမို့ အို . . . ဘာဖြစ်သေးလဲပိုကောင်းတာ
 ပေါ့ဟု မရဲတရဲ ဖြေသိမိမိပါလေ၏။

ချယ်ရီကား အပျိုဆိုသော်လည်း အပျိုအစစ်
 မဟုတ်။ ယောက်ျားလေးငါးယောက်မျှ အလီးခံခဲ့ကျူးလေ

ဗြ . . .

သို့သော် သည်မျှ လီးထွားသည့် လူမျိုး သူမ
 မကြုံဖူးခဲ့သေးတာတော့ အမှန်ပါ။ မိသည့် ဘဝစစ်
 မဟုတ်သော်လည်း နဂိုရိုက် တာဏှာချမက်စိတ်ကို

အလိုလိုက်ပြီး ထင်ရာစိုင်းခဲ့လေသော ဂေါ်လီမလေး တစ်ယောက် ဘော့ ဖြစ်ခဲ့ပါလေ၏။ သူမကြုံခဲ့ဘူးသော ယောကျ်ားများကား ယခုလို ကြုံရလေတိုင်း လှစိုးကဲ့သို့ ဇိက်မရှည်လှပဲ အပေါ်တက်အတင်းခွ အတင်းလိုး ငါးခိနစ် ပြည့်စင် ယုတ်ထွက်သွား . . . ငါ့အတွက်ပင် စခန်းသွားခဲ့ ရလေရာ ငါ့လဲကြီး စိတ်လဲရှည်လှသောလှစိုးကား သူမအဖို့ ကစားစရာ အလစ်အဆန်းလိုသာမက သူမစိတ်ဆန္ဒ ကြောင့်ပစ္စုပ္ပန်အညှိအညွှတ်ပေးနိုင်လေမည်လားဟု မရဲတရဲ အေးလွှား ဝင်ဒီဝါတော့သည်။

လာပြီ . . . ။ လာပါလေပြီ . . . ။

လှစိုးကားလိင်တံကြီးကို အကိုင်ခံထားလျှက်မှ ပတ်လက် ပေါင်ကားထားသော ချယ်နီ ပေါင်တံရင်းမှ ကင်္ဂါဇက်ဆုံကို စူးရှတောက်ပြောင်သောမျက်လုံးအစုံနှင့် ကြည့်ရင်း . . . ကုတင်ဘေးသို့ ဆင်းလိုက်သည်တွင်

"ဒို့ . . . ငါက ဘယ်သွားဦးမလို့လဲဟင်"

"ရှု . . ."

လက်ညှိုးတစ်ချောင်းကို ပါးစပ်ပေါ် ကန်လန်ပြတ်

ထောင်ကာဟိုဖက်သည်ဖက် ရမ်းပြလိုက်ပြီး မျက်စိ တစ်ဖက် မှိတ်ပြလိုက်သော လှစိုးပုံစံကြောင့် ချယ်နီအမျှာ တားမပြောသာတော့ပဲ ရှိစဉ် . . . သူမ၏ ခြေချင်း ဝတ် နှစ်ဖက်စလုံးကို အုပ်တိုင်ပြီး ကုတ်စောင်းဖက် ဆွဲယူခြင်း ခံလိုက်ရရှာသည်။

"ဒို့ . . ."

လှစိုးက တကဲ့လူပါ။ တနေရာရာသွားမလို့ ကုတင်က ဆင်းတာမဟုတ် . . . ကုတင်စောင်းကနေ ပတ်လက် ဖြစ်နေသော သူမအား လိုးချင်၍ ဆင်းလိုက် တာမှန်း သိရတော့မှ ရှက်ပြီးလေး တစ်ဝက်သာသာ ပြုံးရင်းချယ်နီက . . .

"ဖြေးဖြေးလုပ်နော် . . . ဆရာ . . . ဟွန်း"

လှစိုးက နှုတ်ခမ်းကိုထုကာမပူပါနဲ့ဟူသော အမူ အယာဖြင့်ခေါင်းညှိခဲ့ပြလိုက်ရင်း ချယ်နီ၏ ဖင်ကြီး နှစ်လုံးကိုသာ ကုတင်စောင်းတွင်နေရာချနေသည်။ ချယ်နီမှာ လွှက်နေသောပေါင်ရင်းမှ လျှောက်နေသော ခေါင်းယာခင်း

များကို ခြေဖျားနှင့် ကုတ်ဆွဲရင်း လှစိုး လက်စာနဲ့ အကြိုက်
တွေအောင် ဖင်ကြိုးများကို ရွှေပေးနေရှာသည်။

ယခုအခါတွင် ကုတင်ပေါ်မှ ချယ်ရီအဖွဲ့ ပက်
လက် တစ်တောင်ဆစ် ထောက်ကာ တင်ပါးဆုံအစပ်က
ကုတင်စောင်းတွင်ရောက်နေပြီး ပေါင်တံ နှစ်ချောင်းက
ထောင်လျှက် ခြေဖောက်ချင့် ခြေဖျားပိုင်းများက တေး
တစ်ဖက် တစ်ချက်သို့ ကားကာ ကုတ်ဆွဲ ထောက်ထား
သည်ဖြစ်၍ စောက်ဖုတ်တို့ကို ကုတင်စောင်းပေါ်
တင်ကာပေါင်နှစ်ခြမ်းကို ကားပြီး ကမင်ပြုပေးထားရသလို
ပုံစံဖြစ်နေပါလေပြီ။

သည်တော့မှ လှစိုးကပေါင်တံ နှစ်ချောင်း၊
လယ်ခန့်တွင်နေရာယူကာ ဝင်ရပ်လိုက်ပြီး သူ၏ လိင်
ကြိုးကို မာသထက် မာကျောလာလေအောင် ဆုပ်ကိုင်
ဖြစ်ညွှတ်ရင်း ချယ်ရီ စောက်ဖုတ် အတွဲကြောင်း တစ်
လျှောက် အပေါ်အောက် လိင်ကိစ္စဖျားနှင့် နှုတ်ခမ်းနဲ့
ဆိုးသလို ပွတ်ဆွဲ နေပြန်သည်တွင် ချယ်ရီမှာ သက်ပြင်း

အထပ်ထပ် ချကာ ခေါင်းမော့ လိုက်ရင်းပင်တကြွကြွ
ပစ်နေရရှာသည်။

တကယ်တော့ သူမ စောက်ဖုတ်ကြီးမှာ သွေးတို
နှုံး မြန်မှုကြောင့် ရဲတွတ်နေပြီး ပေါင်တံရင်းတွင် ကစ်က
ပြုထွက် နေသောကြောင့် လိင်တံနှင့် ထိလွှဲကပ်သည်နှင့်
ပင် သူမ အဖို့ထူးကဲလှသော ကာမောရယာကို ခံစားနေရ
ရှာပါလေသည်။

တပြေးပြေးနှင့် လိင်တံကြီးက ပွတ်ဆွဲနေရင်
စစ်ခေါင်းကြိုး ပြုတ်သည်အထိ ဝိုင်းဝင် ဆော့ကစား
လာသည်တွင် မှူးကန် သက်ပြင်း တစ်ချက် ချလိုက်ရင်

“ရ... ရပါတယ်ရှင်... သွင်းတော့လေ”
နဲ့နဲ့နေသော နှုတ်ခမ်း ကလေးများကဲ့သို့ ဝိုင်း
လိုက်ရင်း ထွက်ပေါ်လာသော ချယ်ရီကို လှစိုးက ပြီးတာ
ကြည့်လိုက်ရင်း

“ဟုတ်တယ်... ကိုယ်က ချယ်ရီနာမာစို့လို့
“သူ့ အတတ်တော် နိတ်ရှည်တယ်... ကိစ္စမရှိပါဘူး
ကိုရဲ့... ချယ်ရီ ကောင်းကောင်း ခံနိုင်ပါတယ်”

သူ့အား သံယောင်လိုက်၍ ပထမဦးဆုံး ကိုဟု
 ခေါ်လိုက်သော ချယ်ရီလေသံကြောင့် လှိုင်း တစ်ယောက်
 သဘောပေါက်ရသည်ကား သည်အမျိုးသမီး သူလုပ်ချစ်
 သလိုလုပ်လိုမိ၏ . . . နတ်တော်အစွမ်းဖြစ်ပေါ်သမျှ ခါးစည်း၍
 ကြိုတ်နိုးလေတော့မည် ဟူသော အာဘော်ပါ တည်း။

"အင့် . . ."
 "အဟု . . ."

နတ်ကနင်းကို ရွှေဖွဲ့လှိုင်း လိင်ကကြီးနှင့် ဝိသု
 ဝါသသည်တွင်၊ ပြုစုစစ်စစ်နုသော နောက်ဖုတ် နှစ်ခြို
 အကြား လိင်ကကြီးက တစ်ဝက်ခန့်နီးနီး အဝ
 ဝင်သွားပုံ၏။

နောက်ဖုတ် နှစ်ခြိုနိုးတကြား အကွဲကြော
 အတွင်း နှုတ်ခင်းထားများကိုအတင်း ပြုစေကာ ကိုးဝ
 ့းပွားမှုကြောင့် စောက်ဖုတ် အဝအံ့တနုလုံးပင်အနည်းင
 နှိပ်ဝင်သွားရပါလေသည်။ ချယ်ရီကမို့ လှိုင်း လိင်ကကြ
 ကိုးဝင်သာသည်နှင့် နားထဲကပင်တစ်ဝီနှင့် လေများ
 ထွက်သွားသံယောင် နှစ်စားမိရပါလေသည်။ . . . အား

ဒီလောက်တောင်ကြီးရသတ်လားကွယ် . . . ဟင်။

သည်ပေးရာမှ လိင်ကကြီးတစ်ဦးပင်သမျှ ခန့်က
 ပြန်ဆုတ်ရင်း နောက်တစ်ခါ ရွှေနှိပ် ပိုရောက်အောင် တံ
 ဝှင်းလိုက် . . . ပြန်ဆုတ်လိုက်နှင့် နယ်ချဲ့လာလေလေ
 လိင်ကကြီးကား ချယ်ရီ စောက်ဖုတ် နှုတ်ခင်းသား ပတ်
 လည် ကွဲထုတ် တင်ကြပ်နေလောက်အောင် ကြားကြည့်
 လှပါလေ၏။

တခဏချင်းမှာပင် နှစ်ယောက် စလုံး ချွေးပြန်
 လာကြပါလေ၏။ လှိုင်းကား ချွေးတလုံးလုံးကြားကပင်ချယ်ရီ
 ပေါင်က မိမိအိကြီးများကို ထိန်းကိုင်ထားရင်း လိင်က
 တစ်လျှောက်လုံး အဖုတ်အတွင်းမှ ကာမ အရည်ကြည်များ
 ရွဲလာအောင် စောင့်စားရင်း ပြေးညှင်းစွာ မှန်မှန်ကြီး
 အချက် ကျကျလှိုင်းပေးနေလေသည် တကား . . .

"ဇီ . . . အင့် . . . ဝီ . . . အင့် . . . ဇီ . . . အား ဝီ
 . . . စွတ် . . ."

ချယ်ရီကိုလိုးရတာ စေးစေးပိုင်ပိုင်ပိုင်ရိလှသည်ဟု
 လက်ထပ်ခိုသည်။ ဝီထဲကို . . . မအေးတို့ ဆိုကတို့

အနိတိချစ် တပည့်မ ဖါသည်များကို သူ ကောင်းကောင်း
 လိုးဖူးသည် အစဉ်းမှာ ကြပ်လဲလိုလို ရှိသော်လည်း
 တကတအတွင်း ချောင်သွားတက်ကြသည်သာ။ သူ့ကို
 သက်တမ်းကလည်း မနည်းကြပြီမဟုတ်လား။ ရန်ကုန်မှာ
 ဟောင်းသွားတော့ နံ့ပြည် အသစ်နှင့် မန္တလေး ရောက်သွား
 လိုက်၊ မန္တလေးမှာ ရိုးပြန်တော့ နာမည်နဲ့နဲလေး ကွန်ပြီ
 မော်လမြိုင်ဘက် ပြန်ဆင်းလိုက်နှင့် သည်ကို ဖါသည်
 တွေနှင့် သာ ဆုံခဲ့တူးသည့် သူ့အဖွဲ့ ချယ်ရီကား တကို
 နတ်သမီးလေးပါတည်း။

အပျိုအစစ် . . . ကတော့ ဘယ် အပျိုအစစ်
 သူ့လီးကို နှိပ်နှိပ် မဟုတ်၊ ဒါကို သူ သေသေချာ ချာ
 ပါလေသည်။ တခါတုံးက မနေ့ဆိုသည့် အိမ်ဖော် အပြု
 မှထွက်ပြေးလာပြီး အနိတိချစ်ဆီ ရောက်လာခဲ့သည့် အသံ
 ကလေးတယောက်မျှင်သူ့ဆုံဖူးသည်။

ဧဝသန်သန်နှင့် ဖိလိုးလိုက်တာ . . . ငါ့ခိန်
 မပြည့်ခင် သွေးထွက်လာ၍ဆေးခန်းသို့ပြေးလိုက်
 ရသည်။ စောက်ဖုတ်ကွဲသွားသည့်အပြင် အတွက်

အပျိုအဆို လား အထူးစားတဲ့အဲဒါပါ စုတ်ပြတ်ပြီး သားခိ
 ခေါင်း ချက်ခြင်းယောင်သွားသည်။

ဆေးခန်းမှာ ဆရာဝန်မက ပြုသနာရှာမလိုလုပ်
 လေးသည်။ အနိတိချစ်သာမက မနေ့ကိုယ်တိုင်က
 သူမယောက်ျားပါဟု အစမခံ၍ ပြုသနာမတက်ခဲ့ခြင်းပါ။
 အဲဒီကထဲက အနိတိချစ် တစ်ယောက် သူ့အား နှိပ်နှိပ်
 သည် နုသည် ခိုသည် ပစ္စည်း ကလေးများကို သုံးဆောင်
 ခွင့်မပေးတော့တာ။ အနိတိချစ် မယွန်။

“အခု . . . လာ လာ . . .”

ချယ်ရီ အော်လံထွက်လာ၍ သူ့အတွေးက ပစ္စည်း
 အချိန်သို့ ချက်ချင်းပြန်ရောက်လာသည်။ မှန်ပါတည်း
 တွေးရင်းတွေးရင်း သတိလွတ်သွားပြီး လိုးနေမိတာ သူ
 လိတ်က ချယ်ရီ သားခိမ်ခေါင်းသို့ သွားလိုပါပြီ။ အစောင့်
 သွားရသည်မဟုတ်ပါလား။

“အောနိုး . . . တောနိုး . . . အဟဲ”

ချယ်ရီကား မျက်နှာကို ရှိခဲ့ရင်း . . . ကောင်းပြီ
 ပင် ဆိုနိုင်ရာပဲ သူ့လိင်တံကြီးကို အလိင်တလ

"ဘယ်လို ကုန်းပေးရမယ် . . . ကာ
ဟုတ်လား . . . သေသေ . . . သေမှာပဲ . . . အင့် . . . အင့်
. . . အာ . . . အာ . . ."

သူ့စကားကို အလိုးခံနေရင်းမှ ပြန်ဖြေနေသော်
ချယ်ရီ အယ်ကား ပြောပြောပြောတန်းတန်း ပြောရှာ။
ဦးညှော်ကဟစ်သံဖြင့် နောက်ပလုံးပေး တွဲ ဖြစ်နေသည်။
တကယ်တော့ ကာမ ရက်ကော အရှိန်ကြောင့်
သာလျှင် အခုလို ဆက်ပြီး အလိုးခံ နှခြင်းဖြစ်ပါ၏။
တကယ် ဆိုလျှင်ငွေလဲမရ၊ နာလည်းနာလည်း သည်လုံးမျိုး
အယ်ရီ ပြန် ဆလပ်ပါပဲရှင်။

တစ်ခုတော့ရှိသည်။ တော်တော်ကို စိတ်ရှည်တဲ့
လူ။ ဒါကတော့ မှန်သည်။ အံ့ဩရကောက်အောင် သူမ
အား နူးခဲနှင်ခဲပုံကစိတ်ရှည်ခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။
တော် . . . ဒါကြောင့်ကိုး . . . သူ့လီးကြီးကို မခံ
နိုင်မှာ စိုးလို့ငါ့ကို တမင် စိတ်ရှည် ရှည်နဲ့ ဆွပေး ကလိပေး
ခဲ့တာကိုး ဟု ချယ်ရီ တွေးရင်းသဘောပေါက်လာသည်။

"အာ . . . အာ . . . လာပြန်လော့ ရင်"

လှမ်းကြည့် ရာသည်။

"နာ . . . နာသွားလားဟင် . . ."
ချယ်ရီက ခေါင်းညှိပြုရင်း

"နာတာပေါ့ . . . နာတာကြီးမှမဟုတ်ပဲ အဲဒီ
လောက်ကြီးအောင် ဘယ်လို လုပ်ကားတာလဲဆေးထိုး
ထားဟာလား"

"အယ် . . . မဟုတ်ပါဘူး . . . သူ့ဖါသူ ဒီလိုပဲ
ကြီးလာတာ အော်ရီဂျင်နယ်ပါ။"

"ကိုတုတ်ရှည် သို့ အမည်ပြောင်းလိုက်ပြီ ကောင်း
တယ် . . . ဟင်း ဟင်း . . ."

သူ့လိင်တံကြီး ဝင်သွားလေတိုင်း . . . ချယ်ရီ
စောက်ဖတ် နှုတ်ခမ်းသားများပါလိင်က ညစ်၍ ပါသွားပြီး
အလဲဝင်က ပျောက်သွားလိုက် လိင်တံကြီးကို ပြန်ထုတ်
လိုက်တိုင်း နှုတ်ခမ်းသားများပါ ပြောကာ ပြန်ထွက်လာ လိုက်
နှစ်စာရည်ကြည်များ နှစ်က သံသရာလည်ပုံကိုကြည့် ရင်း
သူ့အတွေးတစ်ခု ပေါက်လာသည်။

"ချယ်ရီ . . . ကုန်းပေးပါလားကွာ . . ."

ချယ်ရီ တစ်ကိုယ်လုံး ခံစားမှုက အခေါင်အဖျား သို့ ရောက်လာပါချေပြီ။

လှစိုးလိုးနေသော အချက် ကကြိမ်ထက် ဝိ၍ မြန်အောင် ကော့ကော့ထိုးပေးလာနေလေတော့ . . .

“အိ . . . အိ . . . အင့် . . . အိ . . . အ့”

လှစိုးတစ်ယောက် အမြန်တော့ပါလေပြီ။ တကယ်တော့ သူ့လိင်တံ တစ်လျှောက် လုံးလည်း အရသာက အလွန် ကောင်းနေပါလေပြီ။ ချယ်ရီက တစ်ကိုယ်လုံး အကြောအချဉ်များ တဖြည်းဖြည်းဖြစ်ကာ တခါမှခံစားဖူးခဲ့ရသည့် ကာမအရသာကို ခံစားနေရသည်မို့ ရေဝေးပြီး ကုန်းပေါ် ရောက်လာရသော ငါးရုံမကလေး တစ်ကောင် သဖွယ် တကဲ့ကိုဖျတ်ဖျတ်လူးနေရှာသည်။

ကော့သည်။ လှိမ့်သည်။ လူးရှာပါ၏။ နှစ်ယောက် စလုံး ချွေးကလဲ၍ . . . ။ လိင်ကံကြီးကား အမြန်နုနု အဝင့် အထွက်လုပ်နေရပြီ။ အင်း အောက်ကလဲ ကော့ပေးနေသည်မဟုတ်လား။ နှစ်ယောက်သား လှိုးတဲ့သူကလိုး . . .

ခံတဲ့သူကလည်း မိခင်ကော် ကော်ရင်ခံကာ ကာမ အရသာကို

တက်ညီ လက်ညီလှုပ်ရှားနေလိုက် ကြသည်မှာ နှစ်ဦးစလုံး၏ နာကျက်သည် ဆီးခုံများဖြစ်လာကြပြီ။ လိင်တံအရင်း အဆုံးသည်ပင်လျှင် အားမရကြတော့သလိုပါ။ တူးဆန်းတာက စောစောပိုင်းက လိင်ကံတစ်ဝက် ဝင်ရုံမျှ နှင့် သွားသွားထိတတ်လေသော သားအိမ် ခေါင်း အယ်နား ရောက်လေပြီမှန်း မသိအောင် မျောက်သလိုဖြစ်သွားခြင်း ပါတည်း။

ကင်ပဆုံပိုင်းကြီးများကို မြောက်၍ မြောက်၍ ဝေးကာ ဝိုက်ကာ စကော့ပိုင်းသလို ပင့်ပင့်၍ ကော့ပေးနေကြောင့် လှစိုး လိင်ကံ တစ်လျှောက် ပြည့်တင်းသော အရသာခံစားရမှုနှင့်အတူ သူတစ်ယောက်များ ထွက်ခွာသွားသို့ တိုင်လာပါတော့သည်။

“အာ . . . အီး . . . ပြီး . . . ပြီးတော့မယ်”

“လုပ်လုပ် အင့် . . . လှိုးပါရင့် အား စောက်ဖုတ် အစ်ခလုံး အီး ကင် . . . အရင်း ကောင်းချေပြီ . . .”

ဂေါ်လီမှ ချယ်ရီ . . . ဆီအသာ သည်မိန်းကလေးကား လောကကြီးကိုပင် ဝရုစိုက်တော့တန်မကွ။ ခြေ

ထောက်နှစ်ချောင်းကို လှစိုး ပန်းနှစ်ဖက်ပေါ် လှမ်းကာ
ချိတ်ဆွဲရင်း ပြောလိုက်သည်ကြောင့် . . .

လှစိုးသည် သူမ၏ ပြည့်တင်းလှသော ပေါင်တံကြီး
နှစ်ချောင်းကို ထမ်းရင်းမှ လက်နှစ်ဖက်နှင့်ပါ ပိုင်ပိုင်နိုင်
နိုင်ဆွဲယူ ဖက်ကာ ချွတ်ကိုင်လိုက်ရင်း ကားရပါးရ ဆောင်
လှီးလေတော့ရာ . . . ။

“ မေင်းမေင်း . . . မေင်းမေင်း . . . ”
ထိုအခါက အရံနှင့် စောက်ပုတ် ရင်း ပေါင်တံရင်း
အင်္ဂါထော်ကံ တင်ပဆုံတို့ ရိုက်ခတ်သံ ကျယ်လောင်စွာ
လက်ခုတ်တီး လိုက်သလို မြည့်လာပြီး အချက်နှစ်ဆယ်
ခန့်ဆောင် အပြီးဝယ် သုတ်ရှည်များက ဆက်တိုက်ဆိုသလို
စောက်ခေါင်းအတွင်းရော့ အပြင်ပါ လျှံကျအောင်
ဆတ်ကနဲ ဆတ်ကနဲ ထွက်ကျလာပါလေတော့သတည်း။

xxxx

အချစ်ဟောင်းရဲ့လက်ထပ်မင်္ဂလာ
ချယ်ရီ တစ်ယောက် သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ သူတို့ ကုမ
ဏီမှသရော်နှင့် အတူ မင်္ဂလာဆောင်တစ်ခုသို့ လိုက်ပါ

လာခဲ့သည်။

သည်မင်္ဂလာဆောင်သည် သူမနှင့် လှစိုးခဲသော
ငါးလခန့်က အတူ ချစ်ပွဲ နှံ့ဘူးသည် လှစိုး၏
မင်္ဂလာဆောင်မှန်း သာသံခဲလျှင် လိုက်ဖြစ်မည် မတင်ပါ။
မင်္ဂလာဆောင်အနား စကင်ပြီး သတို့သားနှင့်
သတို့သမီးယှဉ်တွဲ ထွက်လာလေတော့မှ ကောင်းစွာ မှတ်
မိရပါလေတော့သည်။ အစက နာမည်ကဲ့သို့ ထင်ခဲ့တာ လေ။
ခုတော့မှ သူမှသူ့ ပြစ်နေပါလေသည် ဟုတ်လား။

ခပ်တည်တည်နှင့် ငါးသလောက် ပြီးတလေးပြီး
ကာ သတို့သမီး လက်ကို ချိတ်ရွှေပြီး လျှောက်လာသော
လှစိုးကို ကြည့်စဉ်း ဇနီးမောင်နှံ သူတို့ဝိုင်းနားသို့ အရောက်
“ ရွတ်” ကနဲ လေသံ အကြား . . . လှစိုးကလျှင်အကြည့်

“ ဟင် . . . ဘုရား . . . ဘုရား . . . သူမပါလား။

xxxx

နောက်ထပ်လာတဲ့ လူ

နောက်ထပ်လာတဲ့ လူ

ချယ်ရီ စကားကိုကျော်မိုးနှင့် ပြန်မဖြေအား ကုတ်
အင်းကို အစချီသော အဝတ်အစားများကို အလျှင် အမြန်
ချွတ်နေသည်။ နာရီနှင့် ငှားထားတာမှန်း သူမ မခိုင်မိ စေရန်
အရေးကြီးသည်။

"ခွီအကိုရဲ့ အခန်းလေ ချယ်ရီရဲ့ ကော်ကြာ
နေလည်ဆို ပြန်ရောက်လာမှာ သူတို့ လင်မယား မရောက်
ခင် ကိုယ်တို့..."

"ဟွန် ဘာလုပ်ကြဦးမှာလဲ လို့
ကျော်မိုးနှင့် ဘာမှ ဆက်မပြောတော့ အနားသို့
လျှင်မြန်စွာ တိုးကပ်သွားပြီး နင်းဆီရောင် နှုတ်ခမ်းဖူးနှုတ်
ကလေးကို နှုတ်ခမ်းချင်း ဖိကပ် စုပ်ယူလိုက်သည်။
ခွေးထွေးသော အထိ။ နူးညံ့သော အတွေ့ အကြားဝယ်
ချယ်ရီ တယောက် မျက်တောင်ကျော်ကြီးများ မှေးစင်း
သွားရပါလေပြီ။

ပြည့်တင်း ဝင်းဝါသော ပခုံးသားလေးများပေါ်မှ
စကတ်သိုင်းကြီး ပြုတ်သွားပြီး ကိုယ်ရုံ တစ်ခုလုံး လျော့
ကျသွားသည်။ အောက်ဆောင် အောက်ယာ

ပြီးတော့ ပန်းခုံရောင် အတွင်းပင်ပင် တောင်းတောင်းကလေး။
မက်လာအောင်ပြီး ငါးရက်အကြာ...

လှစိုးတို့ ဇနီးမောင်နှံ အသစ်စက်စက် နေအိမ်
တွင်ဖြစ်ပါသည်။

"အဲဒါပါပဲ ကျော်မိုးနိုင်ရာ ငါတော့ ငှာပွဲ ပါတဲ့..."

"နေပါဦး မင်းနဲ့ လတ်တိုင်း အခြေအနေကရော
အစဉ်ပြောရဲ့လား"

"အခု ဒါမျိုးက မတော်လို့ ပြန်ရိုက်ထား ဆိုတာ
မင်းကြားဘူးလို့လား"

"ဒါပေမဲ့ မင်းဟာလေးက သေးသေးလေးမင်းခုတ်
ကြီးနဲ့ဆိုတော့ ဟိုးဟိုး..."

"ဒါ ထားစမ်းပါ မင်းနဲ့ မဟုတ်ဘူး ပူမနေနော်ပါနဲ့
ငါပြောတာကိုသာ ပင်ပေးအောင် ဖန်စမ်းပါလား"

"ဒါပေမဲ့ အမည်က ချယ်ရီ... အတုပဲ
အဲဒါ မင်းပြောတဲ့ ကုမ္ပဏီမှာ တရားကိုင် ငါက သူ့ကိုရထား
ဖန်ပြီး လိုပေးရမယ် ဒါပဲ မဟုတ်လား"

"တိုးတိုးပြောစမ်းပါလား... လီးမှပဲ"

လှနိုးတို့ပြောစကားကိုချယ်ရုံသာ ကြားသွားပါက
မလွယ်ရေးချ မလွယ်...။

ချန်ကုန်ခြံ၊ ခိုလ်ချုပ် ဈေးရုံကြီး...။
“အား... ရှယ်ပဲကွာ”

လူတစ်ယောက်၏မကြား တကြား ပြောသံကြား
လိုက်ရ၍ ကျော်မိုး ဒိုင်နဲနဲမြောက်သွားသည်။ သူနှင့် လက်
ချင်းချိတ်ကာ လျှောက်နေသော ချယ်ရီကို ကြည့်၍ ဝေဖန်
ခြင်းမဟုတ်ပါဘူး။

ချယ်ရီကလည်း ချယ်ရီ။ စာတံ့ရှည် ကိုယ်ကျပ်
ကိုဒေါက်ဖြင့်ဖိနှပ်နှင် လိုက်ဖက်ညီကောင် ဆင်ယင်
ထားသည်။ လှနိုးကားဒေတိုင်း မရမက နည်းဈူဟာ
မြောက်ကောင် ပရိယာယ်မို့နဲ့ ခုံးပြီး လိုက်ခဲ့၍ အခုလိုက်
လက်ချင်း ချိတ်ကာ ခိုလ်ချုပ်ပေးတဲ့ လျှောက်နိုင်လည်
အောင်သို့ ရောက်ခဲ့ခြင်း ပြစ်ပါလေ၏။

သူမဝတ်ထားသော ကိုယ်ကျပ် ကောက်က
အပြောင် ယား၏လှ တောက်လနေသည့် ဆိုတော့ မိုးမောက်
ရင်ကို သေးကျဉ်သောခါး လုံးကျစ် ကာ တင်းရင်းကားစွင့်

သော တင်သားအလှက အထူးပေါ်လွင်နေပါ။
တစ်လှမ်းစီ လျှောက်လိုက်တိုင်း နိမ့်တို မြင့်တို ။
ဟာကနဲ... ဟင်ကနဲ။

“ဘယ်လိုလုပ် ငါ့မင်္ဂလာဆောင်ကို ချော်လဲဟာ။
လိမ့်ဟု တွေးနေစဉ်မှာပင်မျက်စေ့ တစ်ဖက် မှိတ်ပြ
လိုက်သော ချယ်ရီ၏ရဲတင်းလှသော အပြုအမူကြောင့်
ကပျာတ်ယာ မျက်နှာလွဲလိုက်ရပြီး သတိပေးမိ၏ ယာ များ
မျက်နှာကို မသိသော မလှည့်တလှည့် လုပ်ကာ ခိုးကြည့်
လိုက်မိရပါလေ၏။ ကော်ပါသေးရဲ့ သတိပေးမိ ဧရာ သူမ၏
အဖေ အမေပါ မရိပ်မိကြပေလို့ ဟုတွေးပြီး အိမ်ကြွမ ပျက်
မင်္ဂလာစင်မြင့်ရှိရာသို့ ခပ်တည်တည်နှင့် ဆက်လက် ချီ
တက်ခဲ့ရပါလေ၏။

မင်္ဂလာမဆောင် မိန်းမ မယူခင် ရှုပ်တတ်ခဲ့သော
ယောက်ျားများ၏ သဘာဝ အတိုင်း ချယ်ရီ သူ့အား
တစုံတခု ပြောမှာကိုလန့်နေသောလှနိုးအား ပရိသတ်
အပြန်သံတို့သမီးသတို့သားက ရပ်ပြီး နှုတ်ဆက်ရချိန်၌
ချယ်ရီက ခပ်တည်တည်နှင့် နှစ်ကိုယ်ကြား ပြောသွား

လေသော စကားကား . . . ။

“ သူတို့သမီး သေးရုံမကင်ရှာအောင် ကြည့်ကြက်လဲ လုပ်ပြီးနော်” တဲ့လေ။

သူလည်ပင်းကို သိုင်းဖက်ကားသော ချယ်ရီချိုင်း ကြားအောက်မှ လက်လှို၊ ကာ ကရုဏီယာချိုဟ်ကို မြှတ်သည်။ ကင်းကြပ်၍ ရှမ်းကန်နေသော နံနစ်လုံကြောင့် အကော်ခက်ခက်ခဲခဲဖြုတ်လိုက်ရ၏။

ချိုတ်မြတ်သွားသည်နှင့် ဖွံ့ထွားလှသော ဝိုင်းစက် လှပသည့် နို့ညီနောင်က ဝင်းကန် ထွက်လပ်သွားဟန် ပေါ်ထွက် လာကြပါလေသည်။

လက်တမြန်သည်။ ကျောပြင်မှ လျှောဆင်း ကာနုစိဦးသား မျက်နှာချင်းဆိုင် အနေအထားမှ ပန်းနုရောင် ဆော ဝင်းတီ ကလေးမရှိတော့ အေးစက် အိတ်င်းနေ သည့် ဖက်ကားကား ဝိုမိုကြီးများကိုသာ စမ်းမိပါ သည်။ ထိုစဉ် အခိုက်မှာပင် မှေးစင်းနေသော မျက်တောင် ကော့ကြီးများ ပွင့်လာပြီး ရှက်ပြီးလေးဖြင့် . . .

“နီ . . . ချွတ်လိုက်တာ”

လေသံဖြင့် နှစ်ကိုယ်ကြားရုံပြောသည်။ သိပ်တော် တဲ့ ချယ်ရီလေးပါလားကွယ် ဟု စိတ်ထဲမှ ပြောလိုက် သည်။ လူကမူ ခါးကလေးကိုဖက်ရင်းမှ မထိမယာ တွန်းသွား ရာချယ်ရီမျော နောက်သတ် နောက်ဆုတ်ဖြင့် ကျောပြင် နှင့်နံရံ ထိကပ်သွားတော့မှ မှပ်ပါလေတော့သည်။

သူ့ကိုယ်တိုင် တောင်သစ်တို့ကိုချွတ်ချေပြီး နာတော့ လိင်တံကြီးက ဝေါက်ကန်ထွက်ပေါ် သို့လာတော့သည်။ ချယ်ရီက သေီ သော နိုးကြည့်သည်။

“အယ် . . .”

အထိတ်တလန့်နှင့် သွတ်ကန် ရေချိတ်ယူက်သွားမိ ပါ၏။ တကယ်တော့ ကျော်ရုံနီနီနီနီ လိပ်ယာကား လှုပ်ဟ မမိ . . . ။

သို့သော် လှိုသော် ဆိုသည် စကားကို ချန်ထားချ ပါပြီးမည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အရှည်ငါးလက်မခွဲခွဲ နှင့် လုံးပတ်က လည်း အလှင့်အတင့်သာ ရှိသော်လည်း လိင်တံကြီး တစ်လျှောက် ပတ်ပတ်လည်တွင် အလံးတွေ အလုံးတွေ ကနဲစိလိုနေသည်။ မနေလည်။ ရှုနေသည်။

ကြက်သီးထ စဖွယ် ပြုနေကြပါလေ၏။

"ဒါ... ဒါတွေက..."

"အိုး ဂေါ်လီဆိုတာ ပေါ့ ချယ်ရီရဲ့... ဓွေကုန်

နဲ့... အနာဂတ်ပြီး တမင် သွင်းထားရတာ "

"ဟင့် အင်း ကြောက်တယ်"

'အဘ... ဒါကြောက်စရာ ဖောက်ပါဘူး နောက်မှ ကောင်းမှန်းသိသွားမယ်... ဟဲ့

အခုမှန်းခိုင် ခြေထိုး ချော့လေ့တတ်တယ်... နဲ့... ချယ်ရီက လက်မခံပါချေ။ ဝါဖြင့် ရင်လဲ ကိုင် ရှုပ် ကိုင်တော့မယ်ဟု ဆိုကာ ဆီးခုံလေးကိုခပ်ရွရွ ပုတ် သပ် ပေးသည်။ ပေါင်ကြား ဝတ်ပျောက် ဝေါ်ကြားလက်ရံ ကျန်း နဲ့... လေးများကိုလည်း ပုံခဲလိုက်သေးသည်။

ယည်လို့နှင့် အတင်း အပျော့ဆွဲ ဆွဲကာနူးလေ တောမှ စောက်ဖတ် အကြား အချစ်ကြည်များ ချွဲကျလာ သည်။ အချွဲလာသော အချစ်ကြည်များအားကိုး နှင့် လက်ညှိုး ဝက်ချောင်း အချစ်ဝင်သွားသည်။ စောက်ဖတ် နှုတ်ခမ်းသားများကို အရင် သုံးသပ်၏။ ငြိတော့ထိုးကလော်

ကာ ဓမ္မသည်။ နံရံကိုကျောပေးကာ ရပ်နေသော ချယ်ရီ မခံနိုင်တော့ပါ။ တဟင်းဟင်း ညည်းရင်း ပေါင်က လေးများ ကားပေးလာ၏။ အိုကေ...။

ကားရုံမက အရှေ့သို့ပါ လောက်ဖတ်ကို တော ပေးလာချိန်တွင်ကားလက်နှစ် ချောင်းအသုံးပြုကာထိုး ဓမ္မတော့သည်။

"ရှိုး... ကျွတ်ကျွတ်... အိုး"

'ဟု အသံလေးထွက်ကာ ကျော်မိုးနှင့် ပုန်းနှစ်ဖက်ကို လက် နှင့်ကိုင်ကာ ညှစ်ထားသည်။ ကိုင်ထားသော လက်များ ကို သေချာ သတ်ထားပါလျှင် တောစောက်ကို ထွန်းနေတာ မဟုတ်တော့ပဲ မသိမသာ ဆွဲယူနေမှန်း သိနိုင် ပါလေ၏။

သည်တောမှ ကျော်မိုးနှင့် ပေါင်ကား ရပ်နေ သော ချယ်ရီ စောက်ဖတ်ဝတွင် ဂေါ်လီများ ဖြင့် ပြုနေသော လိင်တံဒစ်ဖွားကိုတော့ကာ အသားပဲလိုက်၏။ ကောင်မလေး ကော့သထက်ကော့ပေးလေသည်။

ကြောက်လွန်းလို့သာ ညည်းခဲ့တာ သူမ ကိုယ်ကို

